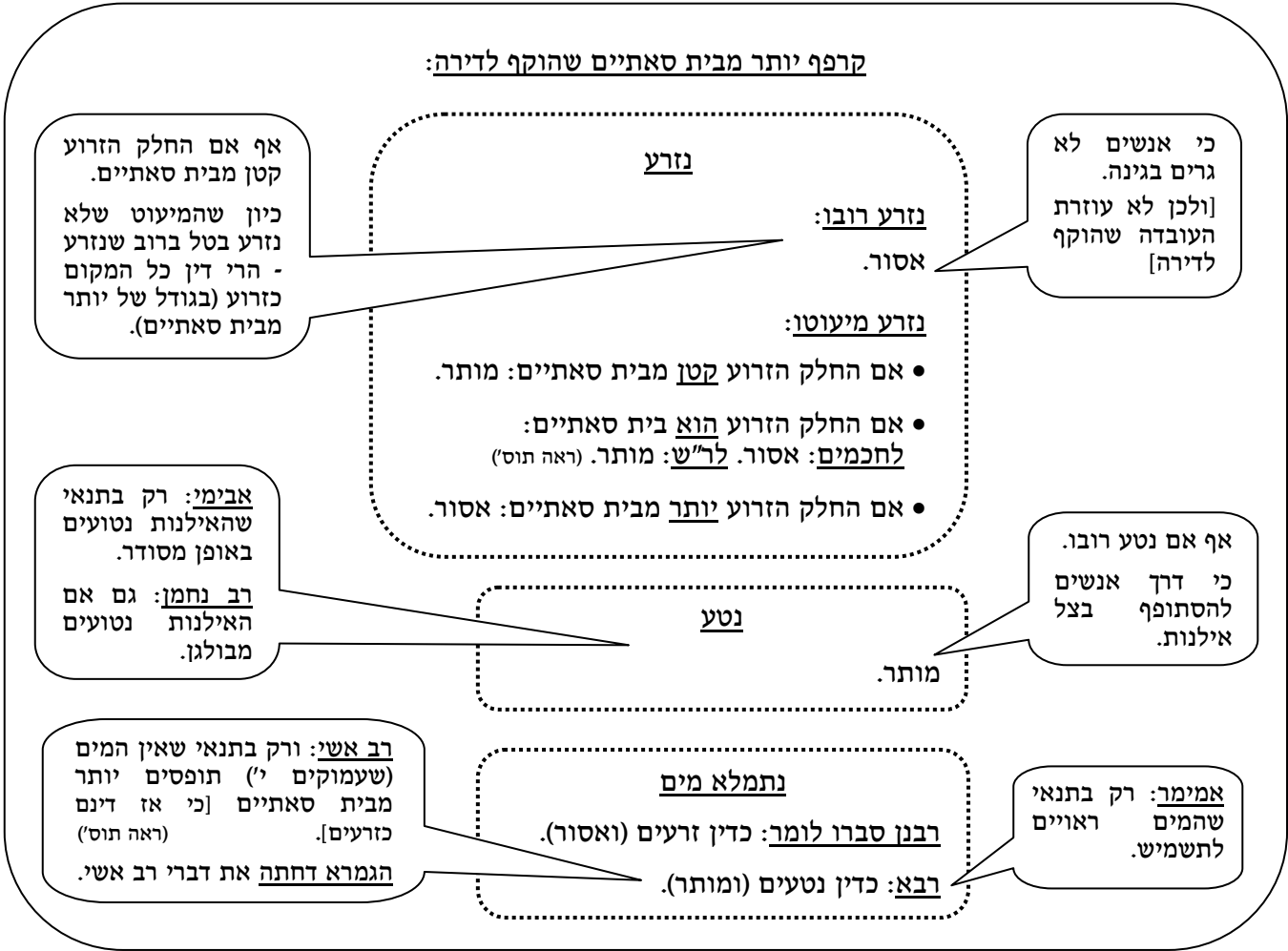

עירובין כג: (10 שורות מלמטה) עד כה. (שורה 2)

ביאורי מושגים
 טומאת מדרס: הזב הוא אב הטומאה והוא מטמא כלים המיוחדים לשכיבה או לישיבה או לרכיבה, ועושה גם אותם אב הטומאה, לטמא אדם וכלים. הזב מטמא כלים אלו ב-5 דרכים (הנקראים "מדרס"): עומד, יושב, שוכב, נתלה ונשען.

הכלל הוא:
הוקף ולבסוף פתח - לא מועיל (כי ההיקף לא היה לשם דירה).
פתח ולבסוף הוקף - מועיל (כי ההיקף היה לשם דירה).

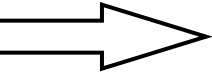
כיצד ניתן להכשיר קרפף יותר מבית סאתיים שלא הוקף לדירה (ואחרי כן בנה אצלו דירה)?
 פורץ בו פירצה יותר מי' אמות וגודרו ומעמידו על י' אמות. (ראה רש"ש)

כיוון שפירצה עד י' נחשבת פתח ולא פירצה.

פרץ אמה וגדר אמה ופרץ אמה וגדר אמה עד שהשלימו ליותר מי' - גם מועיל (כי פנים חדשות באו לכאן).

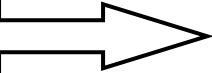
המקרה:
 רחבה שצידה האחד פתוח למבוי שבעיר וצידה השני לשביל של כרמים (שצידו השני של השביל מסתיים בשפת הנהר).
הבעיה:
 דין הרחבה ככרמלית, וכיוון שהמבוי והשביל פרוצין במלואן לרחבה הרי אף הם אסורים. - כיצד ניתן להכשיר את הטלטול?

דחיה:
 לא אפשרי טכנית (כי הגדר של אבנים וקשה לשרם).

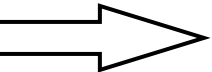
פתרון (ברש"י):
 לפרוץ פירצה יותר מ' ברחבה ולגודרה לשם דירה.

דחיה:
 שפת הנהר כבר גבוהה י' ואין משמעות למחיצה שתיבנה מעליה.

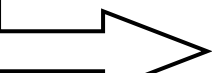
פתרון:
 לעשות מחיצה של קנים לשם דירה בקצה השביל על שפת הנהר.

דחיה:
 לא אפשרי טכנית (הגמלים צריכים לעבור דרך שם).

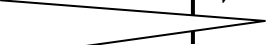
פתרון:
 לעשות צורת הפתח בקצה השביל שבצד הרחבה.

דחיית רבא:
 עלולים לטעות ולהכשיר באמצעות לחי אחד שביל של כרמים שאף צידו השני מפולש.

פתרון אביי:
 לעשות לחי בקצה השביל שבצד ברחבה (ומתוך שמועיל לשביל כך יועיל גם לרחבה).

ואז:
 טלטול בתוך העיר ובתוך הרחבה (ובתוך השביל - תוס') - מותר.
 אך טלטול מהעיר לרחבה - נחלקו האמוראים האם לגזור בגלל מקרה בו יש דיורין ברחבה (שאם לא עירבו - אסור).

פתרון רבא:
 לעשות לחי בקצה המבוי שבצד הרחבה (ומתוך שמועיל למבוי כך יועיל גם לרחבה).